

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.179 van 30 mei 2002
in de zaak A. 113.998/VII-25.284.**

In zake : Henny HOUBEN-JACOBS,
wonende te MAASEIK,
Spreeuwerstraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Henny HOUBEN-JACOBS op 11 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 9 oktober 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat de Vlaamse Landmaatschappij had ingesteld tegen het besluit van 18 april 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het gedeeltelijk verlenen aan de verzoeker van de vergunning voor de exploitatie van een pluimveebedrijf, gelegen aan de Spreeuwerstraat 13 te Maaseik, gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en aan de verzoeker de gevraagde vergunning integraal wordt geweigerd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker, die verschijnt in persoon, en van advocaat F. DE BISSCHOP die, loco advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat in het verzoekschrift hetgeen volgt wordt ingeroepen :

“Wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, betoogt verzoeker dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hij al zijn activiteiten aan de Spreeuwerstraat 13 te Maaseik, zijn enige exploitatiezetel én zijn enige bron van inkomsten, zal moeten stopzetten, hetgeen catastrofale gevolgen zal teweegbrengen.

In die omstandigheden (geen omzet en geen inkomen, blijvende kosten voor reeds uitgevoerde investeringen en nog lopende financieringen, verlies van klanten, leveranciers en marktaandeel) is het onmogelijk dat verzoeker, die overigens geen andere activiteiten uitoefent, nog als landbouwonderneming kan overleven”;

Overwegende dat de verwerende partij er op goede gronden op wijst dat de verzoeker gedurende meer dan vijf jaar de inrichting zonder vergunning heeft geëxploiteerd; dat de vorige exploitatievergunningen waarover hij beschikte immers vervallen zijn sedert 10 oktober 1995; dat hij slechts op 10 november 2000 de aanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid heeft ingediend, weze het na een brand waarbij één zijner pluimveestallen blijkt te zijn vernield; dat het feit dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op 25 juni 1992 nog akte blijkt te hebben genomen van de melding van de opslag van 781 m³ dierlijke mest behorend bij de inrichting, voor een termijn verstrijkend op 25 juni 2012, de verzoeker geen nieuwe exploitatievergunning voor zijn pluimveebedrijf verleende, ook al zou deze laatste in die waan hebben verkeerd;

Overwegende dat bijgevolg moet worden vastgesteld dat de verzoeker in rechte de uitbating van zijn pluimveebedrijf reeds had moeten stopzetten op 10 oktober 1995; dat het ingeroepen nadeel betreffende de stopzetting van zijn bedrijf dan ook niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden weigeringsbesluit; dat de vordering bijgevolg moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.